

Lekcia lásky

Angelique Ferrali je spolupracovníčka Opus Dei, žije vo Švajčiarsku, pracuje ako tenisová trénerka. Spomína na svätú omšu, ktorú slúžil Don Álvaro, keď bola ešte študentkou na univerzite, a aký hlboký dojem to zanechalo na jej duši.

14.09.2014

„Volám sa Angelique Ferrali. Mám 46 rokov a žijem vo Švajčiarsku. Som šťastne vydatá a mám tri deti.

Pracujem ako tenisová trénerka. Som spolupracovníčkou Opus Dei.“

Je len veľmi ťaké charakterizovať takú osobnosť niekoľkými slovami, obzvlášť preto, lebo som ho videla len niekoľkokrát počas môjho štúdia na univerzite.

Môj osobný zážitok sa spája so Ženevou, kde sa raz mali stretnúť všetci členovia našej rodiny. Šla som na rannú svätú omšu do centra La Rocher, vedela som totiž, že sa tam každý deň slúži omša. Nevedela som, že v Ženeve je aj Don Álvaro. Vracal sa späť z jednej dlhej cesty a na jednu noc sa zastavil vo Švajčiarsku. Práve on slúžil svätú omšu v centre La Rocher. Bolo nás tam len zopár ľudí, a ja som si uvedomila, aké som vlastne mala šťastie, veď som sa tam ocitla len náhodou. Spomínam si, ako sústredene sa Don Álvaro modlil, pričom mu Don Javier asistoval, s veľkou starostlivosťou o každý jeden

detail. Bola to nezabudnuteľná skúsenosť.

No najviac na mňa zapôsobilo, keď som po svätej omši videla Dona Álvára, ako odchádza do malej kaplnky aj s Donom Javierom , a začína sa modliť ďakovnú modlitbu k Bohu za veľký dar svätej omše. Ako keby v tej chvíli zabudol na všetko navôkol, a bol tam len sám, s naším Pánom. Pritom však nezabudol na nikoho z nás, pretože sa za nás všetkých modlil. Pre mňa to bola lekcia lásky, ktorá sa hlboko vryla do mojej duše.

opusdei.us